‘Du har spurgt mig om noget stort, men det er let for den, Allāh gør det let for

Overleveret af Mu‘ādh Ibn Djabal – må Allāh være tilfreds med ham. Han berettede: ”Jeg var sammen med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – på en rejse. En dag kom jeg tæt på ham, mens vi var på vej, og jeg sagde: ‘O Allāhs Sendebud, fortæl mig om en handling, der vil føre mig til Paradis og holde mig borte fra Ilden.’ Han sagde: ‘Du har spurgt mig om noget stort, men det er let for den, Allāh gør det let for: At du tilbeder Allāh og ikke sætter noget ved Hans side, at du opretholder Ṣalāh (bøn), giv Zakāt (obligatorisk almisse), fast under Ramadanen og udfør Ḥadjdj (pilgrimsfærden) til Huset (Ka‘bahen).’ Derefter sagde han: ‘Skal jeg ikke lede dig til godhedens porte? aṣ-Ṣawm (faste) er et skjold, Ṣadaqah (frivillig velgørenhed) slukker synd, ligesom vand slukker ild; og en mands Ṣalāh (bøn) midt om natten.’ Han sagde: Så reciterede han: "Deres sider [kroppe] holder sig borte fra deres lejer... indtil han nåede ... de plejede at gøre." [Sūrah As-Sajdah:32:16-17] Derefter sagde han: “Skal jeg ikke fortælle dig om hele sagens kerne, dens søjle og dens højeste top?” Jeg sagde: “Jo, O Allāhs Sendebud.” Han sagde: “Kernen er islām, dens søjle er ṣalāh (bønnen), og dens højeste top er djihād.’ Derefter sagde han: ‘Skal jeg ikke fortælle dig om det, som alt dette afhænger af?’ Jeg sagde: ‘Jo, O Allāhs Profet.’ Så tog han fat i sin tunge og sagde: ‘Hold denne tilbage.’ Jeg sagde: ‘O Allāhs Profet, bliver vi virkelig taget til regnskab for det, vi siger?’ Han sagde: ‘Må din mor miste dig, O Mu‘ādh! Er der noget, der styrter folk i Ilden på deres ansigter – eller på deres næser – andet end høsten af deres tunger?’”

[صحيح بمجموع طرقه] [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Mu‘ādh – må Allāh være tilfreds med ham – sagde: ”Jeg var sammen med Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – på en rejse. En dag kom jeg tæt på ham og sagde: ‘O Allāhs Sendebud, fortæl mig om en handling, der vil føre mig til Paradis og holde mig borte fra Ilden.’ Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: ‘Du har spurgt om en handling, der i sig selv er stor og tung for sjælen – men den er let for den, Allāh gør den let for. Det er at udføre islams obligatoriske pligter.’ For det første: At tilbede Allāh alene og ikke sætte noget ved siden af Ham. For det andet: At opretholde de fem obligatoriske Ṣalawāt (bønner) i løbet af dag og nat: Fadjr, Ẓuhr, ‘Aṣr, Maghrib og ‘Ishā – med deres betingelser, søjler og forpligtelser. For det tredje: Giv den obligatoriske Zakāt, – en økonomisk form for tilbedelse, pålagt for enhver formue, der når den fastsatte grænse, og som skal gives til dem, der har ret til den. Fjerde: aṣ-Ṣawm i Ramaḍān – dvs. at afholde sig fra mad, drikke og alt, der bryder fasten, fra daggry til solnedgang, med hensigt at tilbede Allāh. Femte: al-Ḥadjdj (pilgrimsfærden) – dvs. rejsen med Makkah til hensigt for at udføre de foreskrevne ritualer i tilbedelse af Allāh – Den Mægtige og Den Ophøjede. Derefter sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: “Skal jeg ikke vise dig vejen, der fører til godhedens porte?” Dette opnås ved at supplere de obligatoriske pligter med nawāfil

(frivillige handlinger): 1. Frivillig Ṣawm (faste) – den beskytter mod synd ved at bryde begær og svække kroppens styrke. 2. Frivillig velgørenhed – den udsletter synd efter at den er begået, fjerner den og visker dens spor ud. 3. Tahadjdjud Ṣalāh (bøn) i nattens sidste tredjedel – herefter reciterede Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – Āyahen (verset): ”Deres sider [kroppe] holder sig borte”, – dvs. de fjerner sig ”fra deres lejer”, dvs. deres sengepladser. {de påkalder deres Herre} – med bøn, ihukommelse, recitation og du‘ā’ (påkaldelse), {af frygt og håb og giver ud af det, Vi har forsynet dem [med]. ”Så ingen sjæl ved, hvilken fryd for øjnene der er gemt til dem” – dvs. hvad der vil glæde deres øjne på Opstandelsens Dag og i Paradis’ velsignelser. {som en belønning for det, de plejede at foretage sig}. Så sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: "Skal jeg ikke fortælle dig om religionens fundament, dens søjle, som den hviler på, og dens top?" Mu‘ādh – må Allāh være tilfreds med ham – sagde: "Ja, O Allāhs Sendebud." Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Kernen i denne sag er islām – og det er ash-shahādatān (de to vidnesbyrd). Med dem får mennesket religionens fundament." Og dens søjle er aṣ-Ṣalāh (bønnen) – der findes ingen islām uden Ṣalāh, ligesom et hus ikke kan stå uden sin søjle. Den, der beder, styrker og ophøjer sin religion. Og dens højdepunkt og fuldendelse er i djihād – at anstrenge sig i kampen mod religionens fjender for at ophøje Allāhs ord." Så sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: "Skal jeg ikke fortælle dig om det, der fuldender og perfektionerer alt dette?" Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – tog fat i sin tunge og sagde: "Hold denne tilbage, og tal ikke om det, som ikke vedrører dig." Mu‘ādh – må Allāh være tilfreds med ham – sagde: " Vil vor Herre holde os til ansvar, stille os til regnskab og straffe os for alt, hvad vi siger? "Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – svarede: "Må din mor miste dig!" – ikke som en påkaldelse imod ham, men som et arabisk udtryk for at vække opmærksomhed på en vigtig sag. Så sagde han: – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: "Er der andet, der styrter folk på deres ansigter i Ilden, end deres tungers høst – vantro, bagvaskelse, forbandelse, bagtalelse, sladder, løgn og lignende?"

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/4303